

11

UCHWAŁA Nr 1 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1974 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie ustalenia wykazu bibliotek zaliczonych do bibliotek naukowych.

Na podstawie art. 17 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 1968 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 12, poz. 63) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 269 Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1968 r. w sprawie ustalenia wykazu bibliotek zaliczonych do bibliotek naukowych (Monitor Polski z 1968 r. Nr 36, poz. 253, z 1971 r. Nr 11, poz. 89 i z 1973 r.

Nr 22, poz. 129) w § 1 dodaje się pkt 23 w brzmieniu: „23) Główną Bibliotekę Pracy i Zabezpieczenia Społecznego”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

12

ZARZĄDZENIE Nr 108 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 grudnia 1973 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Badawczego Dróg i Mostów.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129 i z 1973 r. Nr 12, poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Instytut Badawczy Dróg i Mostów, zwany dalej „Instytutem”.

2. Utworzenie Instytutu następuje w drodze przekształcenia Centralnego Ośrodka Badań i Rozwoju Techniki Drogowej.

§ 2. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. Do zadań Instytutu należy prowadzenie prac naukowo-badawczych, rozwojowych oraz wdrożeń w zakresie budowy i utrzymania dróg i mostów oraz nawierzchni lotniskowych.

§ 4. Nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Komunikacji.

§ 5. Szczegółowy zakres działania Instytutu oraz jego organów określi statut nadany przez Ministra Komunikacji.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

13

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 22 grudnia 1973 r.

w sprawie skupu od ludności artykułów zaopatrzenia materiałowo-technicznego pochodzenia zagranicznego.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115), § 1 ust. 1 zarządzenia nr 56 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1967 r. w sprawie przekazania Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości uprawnień do wydawania przepisów w zakresie skupu od ludności artykułów zaopatrzenia materiałowo-technicznego pochodzenia zagranicznego (Monitor Polski z 1967 r. Nr 47, poz. 233 i z 1969 r. Nr 36, poz. 271) i art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 29 marca 1972 r. o zniesieniu Komitetu Drobnej

Wytwórczości (Dz. U. Nr 11, poz. 76) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie ustala zasady prowadzenia skupu od ludności na cele zaopatrzenia materiałowo-technicznego artykułów pochodzenia zagranicznego: surowców, materiałów, maszyn i urządzeń technicznych oraz narzędzi, zwanych dalej „artykułami”, oraz zasady wydawania zezwoleń w tym zakresie.

2. Skup od ludności artykułów na cele, o których mowa w ust. 1, może być prowadzony wyłącznie na podstawie zezwoleń.

§ 2. 1. Skup od ludności artykułów na cele, o których mowa w § 1 ust. 1, prowadzą następujące jednostki gospodarki społecznej:

- 1) przedsiębiorstwa państwowe,
- 2) spółdzielnie pracy i handlowe spółdzielnie inwalidów,
- 3) spółdzielnie rzemieślnicze i spółdzielnie rzemieślnicze osób prawnych,
- 4) organizacje społeczne prowadzące działalność gospodarczą na podstawie zezwolenia Ministra Finansów.

2. Zezwolenia na skup artykułów udzielają:

- 1) przedsiębiorstwu podlegającemu bezpośrednio ministrowi — właściwy minister, przedsiębiorstwu państwowemu zgrupowanemu w zjednoczeniu — dyrektor zjednoczenia, zawiadamiając właściwy dla siedziby punktu skupu tych artykułów terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,
- 2) innemu przedsiębiorstwu państwowemu — wojewoda (prezydent miasta wyłączonego z województwa) właściwy dla siedziby punktu skupu tych artykułów,
- 3) jednostce gospodarki społecznej innej niż wymienione w pkt 1 i 2 — na wniosek jednostki nadrzędnej wojewoda (prezydent miasta wyłączonego z województwa) właściwy dla siedziby punktu skupu tych artykułów.

3. Zezwolenie na prowadzenie skupu od ludności artykułów wydaje się na czas nieokreślony, z tym że może być ono cofnięte w każdym czasie.

4. Decyzja o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie skupu od ludności artykułów przez handlową spółdzielnię inwalidów, spółdzielnię rzemieślniczą i spółdzielnię rzemieślniczą osób prawnych powinna określać termin zakończenia działalności w zakresie skupu artykułów. Termin ten nie może być krótszy niż trzy miesiące.

5. Zezwolenie powinno określać artykuły lub ich grupy, które mają być przedmiotem skupu od ludności. Zezwolenie nie może obejmować artykułów, których obrót został uregulowany odrębnymi przepisami i powierzony na prawach wyłączności określonym jednostkom.

§ 3. Skup artykułów od ludności może być prowadzony, jeżeli artykuły te są niezbędne do prowadzenia działalności produkcyjnej lub usługowej przez jednostki dokonujące skupu, a gdy chodzi o:

- 1) handlowe spółdzielnie inwalidów — wyłącznie w celu odprzedaży spółdzielniom inwalidów na działalność produkcyjno-usługową,
- 2) spółdzielnie rzemieślnicze i spółdzielnie rzemieślnicze osób prawnych — wyłącznie w celu odprzedaży rzemieślnikom dla prowadzenia przez nich działalności wytwórczej i usługowej oraz w celu wyposażenia i zaopatrzenia spółdzielczych zakładów pomocniczych.

§ 4. 1. Skup artykułów od ludności może być prowadzony wyłącznie od osób posiadających dowody odprawy celnej, stwierdzające uiszczenie należności celnych lub

zwolnienie od nich, albo dokument stwierdzający dokonanie odprawy celnej.

2. Jednostka prowadząca skup obowiązana jest odnotować na dowodzie odprawy celnej, o którym mowa w ust. 1, rodzaj i ilość zakupionego artykułu oraz pobrać od sprzedawcy danego artykułu opłatę skarbową lub przedpłatę na podatki stosownie do obowiązujących w tym zakresie przepisów.

§ 5. 1. Jednostki prowadzące skup artykułów obowiązane są prowadzić rejestr dokonywanych zakupów, a upoważnione do ich odprzedaży — również rejestr sprzedaży tych artykułów.

2. Rejestr dokonywanych zakupów powinien zawierać następujące dane:

- 1) liczbę porządkową,
- 2) datę dokonania zakupu,
- 3) imię i nazwisko oraz adres i numer dowodu osobistego sprzedawcy,
- 4) numer i datę dowodu odprawy celnej, o którym mowa w § 4 ust. 1, ze wskazaniem urzędu, który wydał taki dowód,
- 5) nazwę i ilość artykułu oraz kraj, z którego artykuł pochodzi,
- 6) cenę jednostkową, ogólną wartość zakupionego artykułu i marżę skupu,
- 7) kwotę należnej i pobranej opłaty skarbowej lub przedpłaty na podatki.

3. Rejestr sprzedaży powinien zawierać następujące dane:

- 1) liczbę porządkową,
- 2) datę dokonanej sprzedaży,
- 3) imię i nazwisko, adres i numer dowodu osobistego bądź nazwę i siedzibę kupującego,
- 4) numer i datę wydania uprawnienia do wykonywania rzemiosła przez kupującego oraz nazwę organu, który wydał to uprawnienie,
- 5) nazwę, ilość i cenę jednostkową oraz ogólną wartość sprzedanego artykułu,
- 6) przeznaczenie zużycia artykułu wskazane przez kupującego (np. produkcja eksportowa, usługi itp.).

§ 6. Zezwolenia na skup artykułów wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność w okresie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 7. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 22 sierpnia 1968 r. w sprawie skupu od ludności artykułów pochodzenia zagranicznego (Monitor Polski z 1968 r. Nr 39, poz. 276, z 1969 r. Nr 10, poz. 94 i z 1970 r. Nr 1, poz. 8).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: E. Sznajder